

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§4-6.4

A1.

α.

Σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζει ο Μαντίθεος

1) – β: *ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ*

2) – β: *οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας*

3) – β: *Ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἰππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθὲς ἐστίν· (ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν)*

β.

1) Με την αντωνυμία «**ἡμᾶς**» εννοείται ο Μαντίθεος και ο αδελφός του, ενώ με την αντωνυμία «**ἐκεῖνοι**» εννοούνται οι Τριάκοντα τύραννοι.

2) Με τη συγκεκριμένη φράση ο Μαντίθεος αναφέρεται στην εξαιρετικά δύσκολη περίοδο για τους Τριάκοντα λόγω της λαϊκής οργής και των εσωτερικών διενέξεών τους.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία §§15-17

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται σε αποδεικτικά στοιχεία των δημοκρατικών φρονημάτων του ομιλητή, ο οποίος προσπαθεί να πείσει τους ακροατές ότι δεν υπήρξε συνεργός ή ομοϊδεάτης των Τριάκοντα. Επομένως, μπορεί να συσχετιστεί με το αρχαίο διδαγμένο απόσπασμα από τον Ὑπὲρ Μαντιθέου λόγο, όπου ο Μαντίθεος, επίσης, παρουσιάζει επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξει ότι δεν συνεργάστηκε με τους Τριάκοντα.

B4. *καθαιρουμένων, γνώμην, μεταδιδόναι, σκοπεῖν, εὐηθὲς.*

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ξενοφῶν, Ἰέρων §§2.6-9

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Όμως εγώ, Σιμωνίδα, ξέρω καλά από πείρα και σε διαβεβαιώνω ότι οι τύραννοι συμμετέχουν σε ελάχιστο βαθμό στα σημαντικότερα αγαθά, ενώ στα μεγαλύτερα κακά κατά τεράστιο ποσοστό. Για	Εγώ από την εμπειρία μου γνωρίζω καλά, Σιμωνίδα, και σου λέω πως οι τύραννοι ελάχιστα μετέχουν στα μέγιστα αγαθά, ενώ από τα μέγιστα δεινά έχουν τα περισσότερα. Αν, λόγου χάρη, η ειρήνη θεωρείται μεγάλο
--	--

παράδειγμα, αν η ειρήνη θεωρείται ως μέγα αγαθό για τους ανθρώπους, οι τύραννοι συμμετέχουν ελάχιστα σ' αυτό, ενώ, αν ο πόλεμος θεωρείται ως μέγα κακό, οι τύραννοι συμμετέχουν κατά το μεγαλύτερο μέρος. Οι απλοί πολίτες, όταν η πολιτεία τους δε βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση, μπορούν να πηγαίνουν αμέσως όπου θέλουν, χωρίς να φοβούνται μήπως κάποιος τους σκοτώσει, ενώ όλοι οι τύραννοι, όπου γης, κινούνται πάντα σα να βρίσκονται μέσα σε εχθρικό έδαφος και πιστεύουν πως είναι ανάγκη και οι ίδιοι να οπλοφορούν και να' χουν, επίσης, πάντοτε μαζί τους άλλους οπλοφόρους για φρουρά. «Έπειτα» συνεχίζει ο Ιέρων απαντώντας στο Σιμωνίδη «οι απλοί πολίτες, και αν εκστρατεύσουν κάποτε σε εχθρική χώρα, όταν ξαναγυρίσουν στην πατρίδα τους, πιστεύουν πως είναι ασφαλισμένοι, ενώ οι τύραννοι, επιστρέφοντας στην πόλη τους, ξέρουν καλά πως θα βρίσκονται ανάμεσα στους περισσότερους εχθρούς.

Μτφρ. Τ. Βουρνάς. 1984.

Γ4.

α.

τῶν ... κακῶν: είναι ετερόπρωτος προσδιορισμός (γενική διαιρετική) στο πλεῖστα.

ἀγαθόν: είναι κατηγορούμενο στο υποκείμενο (ρήματος και απαρεμφάτου) *εἰρήνη* (από το *εἶναι*).

τούτου: είναι αντικείμενο στο ρήμα *μετέχουσιν*.

πόλεμον: είναι σύστοιχο αντικείμενο στο ρήμα *πολεμῆ*.

διάγειν: είναι υποκείμενο στο απρόσωπο *ἀνάγκην εἶναι*.

αγαθό για τους ανθρώπους, πολύ μικρό μερίδιο από αυτήν ανήκει στους τυράννους. Και, αν ο πόλεμος είναι μεγάλο δεινό, πάλι στους τυράννους ανήκει μεγάλο μέρος του. Γιατί αμέσως οι απλοί πολίτες, αν η πολιτεία τους δεν λαμβάνει μέρος σε πόλεμο μαζί με άλλες, έχουν τη δυνατότητα να πηγαίνουν όπου θέλουν χωρίς να φοβούνται μήπως τους σκοτώσει κάποιος, ενώ οι τύραννοι παντού και πάντα πορεύονται σαν να βρίσκονται σε εχθρική χώρα. Αυτοί νομίζουν πως είναι ανάγκη και οι ίδιοι να ζουν συνέχεια οπλισμένοι και να περιφέρονται πάντοτε συνοδευόμενοι από άλλους οπλοφόρους. Έπειτα, ενώ οι ιδιώτες, ακόμα και να εκστρατεύουν σε κάποια εχθρική χώρα, αισθάνονται, όταν μετά γυρίσουν στην πατρίδα τους, ότι βρίσκονται σε ασφαλές έδαφος, οι τύραννοι, έστω και αν φτάσουν στη δική τους πολιτεία, τότε γνωρίζουν ότι βρίσκονται ανάμεσα σε περισσότερους εχθρούς παρά ποτέ.

Μτφρ. Α. Παπαγεωργίου. 1993.

ὄντες: είναι κατηγορηματική μετοχή, συνημμένη, στο υποκείμενο του ρήματος *οἱ* (δέ) *τύραννοι* από το ρήμα *ἴσασι*.

β.

ὅτι οἱ τύραννοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι: δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση, αντικείμενο στα ρήματα *οἶδα* και *λέγω*.

τῶν δὲ μεγίστων κακῶν πλεῖστα κέκτῃνται: δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση, αντικείμενο στα ρήματα *οἶδα* και *λέγω* (η πρόταση συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη μέσω του συνδέσμου *δέ*).